

УХВАЛА

Вченої ради інституту журналістики «Про підсумкову атестацію (комплексний державний іспит) в Інституті журналістики»

Протокол №9, від 11 березня 2019 року

Заслухавши доповідь голови НМР ІЖ доц. А.М. Волобуєвої та розглянувши й обговоривши пропозиції щодо процедури й змісту проведення комплексного кваліфікаційного іспиту як однієї з форм, поряд із захистом кваліфікаційної роботи, підсумкової атестації випускників за бакалаврськими напрямами та магістерськими спеціальностями,

Учена рада ухвалює:

1. Відповідно до Ухвали Вченої ради КНУ імені Тараса Шевченка від 3 листопада 2014 року «Про внесення змін до нормативних документів Університету з питань організації навчального процесу відповідно до Закону України «Про вищу освіту» та керуючись «Положення про порядок створення та організацію роботи Екзаменаційної комісії у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка», затвердити **Програму комплексного державного іспиту (КДІ) для випускників 2018-2019 навчального року та Порядок проведення підсумкової атестації в Інституті журналістики.**

2. Оприлюднити на електронній сторінці ІЖ **Програму** та **Порядок** і донести їх до відома випускників бакалаврських напрямів і магістерських спеціальностей.

3. Відповідно до пункту 1.4 «Положення про порядок створення та організацію роботи Екзаменаційної комісії у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка», згідно з яким функцією та обов'язком Екзаменаційної комісії є **комплексна перевірка** й оцінка науково-теоретичної та практичної фахової підготовки студентів- випускників з метою встановлення відповідності їх кваліфікаційного рівня вимогам стандартів вищої освіти, освітньо-професійних програм, навчальним планам і програмам підготовки, вважати кожен державний іспит за всіма бакалаврськими напрямами та магістерськими спеціальностями **комплексним.**

4. Відповідно до пункту 1.9 «Положення про порядок створення та організацію роботи Екзаменаційної комісії у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка», згідно з яким програма, методика та форма проведення іспиту (усно, письмово, тестування (можливе комп'ютерне тестування), критерії оцінювання компетентностей на іспиті затверджуються вченою радою інституту, затвердити **комплексний кваліфікаційний іспит як такий, що включає письмову, усну та у формі тесту підсумкову атестацію (структура екзаменаційного білета передбачена Порядком проведення підсумкової атестації в Інституті журналістики, а його зміст - Програмою комплексного кваліфікаційного іспиту).**

Директор ІЖ В. В. Різун

**Порядок
проведення підсумкової атестації (ПА) в
Інституті журналістики**

1. Екзаменаційна комісія проводить ПА за графіком, погодженим з Науково- методичним центром організації навчального процесу і затвердженим проректором з науково-педагогічної роботи. Графік роботи Екзаменаційної комісії оприлюднюється не пізніше ніж за місяць до початку її діяльності.

2. Документом, що надає дозвіл на допуск студента до складання ПА, є *розпорядження директора інституту*, підписане за поданням *завідувачів випускових кафедр і заступника директора з навчальної роботи*, яким одночасно затверджується склад екзаменаційних груп з числа студентів, що виконали всі вимоги навчального плану з відповідної спеціальності і допускаються до проходження атестації.

3. Програма ПА, екзаменаційні білети, варіанти завдань, перелік наочного приладдя і матеріалів складаються викладачами профілюючих кафедр і затверджуються за поданням випускових кафедр рішенням вченої ради інституту.

4. Структура ПА, а також послідовність і терміни проведення іспиту у разі поділу його на письмову, тестову та усну частини, порядок і форма перевірки знань студентів під час атестації встановлюються випусковою (випусковими) кафедрою і за поданням науково-методичної комісії затверджуються вченою радою інституту.

5. Комплексний кваліфікаційний іспит для випускників бакалаврських напрямів має таку структуру: *тестова частина* у вигляді, наприклад, диктанту з української мови та переліку запитань з історії України; *усна частина, наприклад*, у вигляді відповіді на запитання з фахової дисципліни та обговорення виробничої ситуації на основі знань професійних стандартів або іншого завдання. **Перелік дисциплін, що входять до тестової частини ПА, та фахова дисципліна щороку визначаються Програмою ПА.**

6. Комплексний кваліфікаційний іспит для випускників за магістерськими спеціальностями має таку структуру: *два запитання* за змістом дисциплін соціально-гуманітарного або фундаментального циклу підготовки, що мають професійну зорієнтованість; та *третє питання* – обговорення методології дослідження. **Перелік дисциплін, за якими формується програма підсумкової атестації, щороку визначаються Програмою ПА.**

7. Для проведення усної частини ПА планується не більше 12 осіб на один день роботи ЕК (екзаменаційна група). При складанні письмової частини ПА у тестовій формі допускається об'єднання в один потік не більше чотирьох екзаменаційних груп.

8. Виконання всіх екзаменаційних завдань з ПА є обов'язковим. Незадовільна оцінка з одного з екзаменаційних завдань є підставою для виставлення незадовільної оцінки за кваліфікаційний іспит в цілому. Оцінки виставляє кожен член комісії. Підсумкова оцінка ПА визначається як середня з позитивних оцінок за кожен вид екзаменаційних завдань. Рішення Екзаменаційної комісії про оцінку знань, виявлених при складанні ПА, приймається на закритому засіданні комісії відкритим голосуванням більшістю голосів членів комісії, які брали участь в її засіданні. За однакової кількості голосів голос голови ЕК є вирішальним.

9. Структура екзаменаційного білета випускників бакалаврських напрямів така:

а) на кожному екзаменаційному білеті проставляється № протоколу вченої ради і дата затвердження, білет скріплюється підписом голови (заступника голови) вченої ради;

б) подається перелік екзаменаційних завдань, наприклад:

1. Диктант (письмово).
2. Тест з історії України (письмово).
3. [Теоретичне запитання з фахової дисципліни] (усна відповідь).
4. Аналіз виробничої ситуації *або інше завдання* (усно).
10. Структура екзаменаційного білета випускників магістерських напрямів така:
  - а) на кожному екзаменаційному білеті проставляється № протоколу вченої ради і дата затвердження, білет скріплюється підписом Голови (заступника голови) вченої ради;
  - б) подається перелік екзаменаційних завдань, наприклад:
    1. [Теоретичне запитання з фахової дисципліни] (усна відповідь).
    2. [Теоретичне запитання з фахової дисципліни] (усна відповідь).
    3. Обговорення методів дослідження, що використовує у своїй кваліфікаційній роботі випускник магістратури (за матеріалами автореферату кваліфікаційної роботи випускника; автореферат подається випускником особисто на іспит членам ЕК).

ЗАТВЕРДЖУЮ
11 березня 2019 р.
Директор ІЖ В. В. Різун

ПРОГРАМА комплексного кваліфікаційного іспиту (ККІ) для випускників 2018 року

Програма комплексного кваліфікаційного іспиту (ККІ) визначається загально-професійними і спеціалізовано-професійними компетентностями випускників, які підлягають оцінюванню відповідно до освітньо-професійної програми підготовки фахівця за спеціальністю і відповідно до затвердженої спеціалізації. Зміст Програми ККІ повинен забезпечувати перевірку професійних знань, умінь випускника, здатності його до комунікації у виробничому середовищі, прояву його професійної автономності та відповідальності під час виконання своїх службових обов'язків. Ці вимоги до випускника прописані у **Національній рамці кваліфікацій**, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341 «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій»:

<i>Рівень</i>	<i>Знання</i>	<i>Уміння</i>	<i>Комунікація</i>	<i>Автономність і відповідальність</i>
6 [бакалавр]	Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає розв'язання певних завдань та метабіль відповідної моделі; характерності			
	Концептуальні знання, набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних	розв'язання складних непередбачуваних задач і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та/або навчання, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації (даних),	донесення до фахівців і нефахівців інформації, ідей, проблем, рішень та власного досвіду в галузі професійної діяльності	управління комплексними діями або проектами, відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах
	Критичне осмислення		здатність ефективно	відповідальність за професійний розвиток
7 [спеціаліст]	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог			
	Спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання та/або професійної діяльності на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального	розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог	зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, а також знань та пояснень, що їх обґрунтовують, до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	прийняття рішень у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування
	Критичне осмислення проблем у навчанні та/або професійній діяльності та на межі	проведення дослідницької та/або інноваційної діяльності	використання іноземних мов у професійній діяльності	відповідальність за розвиток професійного знання і практик, оцінку стратегічного розвитку команди здатність до подальшого навчання, яке значною мірою є
8 [магістр]	Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення			
	Найбільш передові концептуальні та методологічні знання в галузі науково-дослідницької	критичний аналіз, оцінка і синтез нових та складних ідей	спілкування в діалоговому режимі з широкою науковою спільнотою та громадськістю в певній галузі наукової та/або	ініціювання інноваційних комплексних проектів, лідерство та повна автономність під час їх реалізації

	галузей			
		розроблення та реалізація проектів, включаючи власні дослідження, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове		соціальна відповідальність за результати прийняття стратегічних рішень здатність саморозвиватися і самовдосконалюватися

Ця програма включає перевірку таких знань та компетентностей випускників 2019 року:

1) **бакалаврські напрями:**

- грамотності випускників, оскільки грамотність для журналістів, видавців, редакторів, рекламистів, фахівців зі зв'язків з громадськістю, наукових співробітників є вимогою професійного стандарту;

- знань з історії свого народу, своєї держави, оскільки в умовах російської агресії, загрози суверенітету країни, її цілісності кожен фахівець як громадянин повинен добре знати історію своєї країни, щоб приймати правильні рішення у складних для забезпечення виробничої діяльності соціально-політичних ситуаціях. Для випускників освітньої галузі 0303 «журналістика та інформація» історичні знання є основою їхньої правильної професійної поведінки;

- знань з журналістського фаху (бакалаврський напрям з журналістики), редакційно-видавничого фаху (бакалаврський напрям з видавничої справи та редагування), професійної підготовки (бакалаврський напрям з реклами та зв'язків з громадськістю);

- умінь та навичок аналізу проблемних виробничих ситуацій із застосуванням знань професійних стандартів, наприклад знань з журналістської етики (бакалаврський напрям з журналістики);

2) **магістерські освітні програми:**

- знань з *теорії та історії соціальних комунікацій* (для всіх освітніх програм), *проблем сучасної медіагалузі, проблем у сфері рекламної діяльності, проблем у сфері організації зв'язків з громадськістю*. До білета буде включено одне з питань цього циклу дисциплін.

- знань з *методології досліджень соціальних комунікацій* (для всіх спеціальностей), *трендів сучасних теорії та історії журналістики*, *трендів сучасної теорії та історії реклами*, *трендів сучасної теорії та історії зв'язків з громадськістю*. До білета буде включено одне з питань цього циклу дисциплін;

- умінь та навичок методологічного аналізу матеріалів (автореферату кваліфікаційної роботи випускника) дослідження.

**Перелік питань та завдань для випускників бакалаврського напрямку «Журналістика»
Денна та заочна форма навчання
Диктант (нижче подано зразки)
Мелашка**

Дівчина перейшла через греблю, ступила на місток на лотоках, сперлася на поренчата й задивилась не так на воду, як на свою вроду. До неї з води виглянуло її лице, свіже, як ягода, з чорними бровами. Дівчина милувалась собою та червоним намистом на шії.

Лаврін стояв під вербами недалеко од дівчини й дивився на неї. Сонце грало на червоному намисті, на рум'яних щоках. Дівчина була невеличка на зріст, але рівна, як струна, гнучка, як тополя, гарна, як червона калина, довгообразна, як червонобокі яблучка, губи були повні та червоні, як калина. На чистому лобі були ніби намальовані веселі тонкі чорні брови, густі-прегусті, як шовк.

Лаврін дивився на дівчину, як вона спустила на щоки довгі чорні вії, як вона потім повернулася боком, дивилась на воду, на скелі, як блищав її чистий, рівний лоб.

«Ой гарна ж дівчина, як рай, мов червона рожа, повита барвінками!» - подумав Лаврін, запрягаючи другого вола.

Дівчина вирвала з верби гілку й кинула далеко на воду. Гілка сунулась по воді поволі й шубовснула під колесо. Дівчина засміялась і блиснула всіма білими зубами проти сонця, ніби двома низками перлів. Вона кинула очима на Лавріна, задивилась на нього й засоромилась, потім знялася з місця, шугнула зозулею повз Лавріна, блиснула на нього карими очима й повернула на шлях.

Лаврін почув, що вона ніби освітила всю його душу, освітила густу тінь під вербами, неначе сонцем (І. Нечуй-Левицький).

222 слова

Питання з історії України

1. Походження українського народу.
2. Київська Русь як держава українського народу.
3. Галицько-Волинське князівство як держава українського народу.
4. Місце Берестейської унії в історії України.
5. Внесок української інтелігенції в розвиток освіти й наукових знань XVI ст.
6. Постать Дмитра Вишневецького в історії України.
7. Культура України першої половини ХУІІ ст.
8. Козацька старшина як українська політична еліта доби Гетьманщини.
9. Конотопська битва в історії України.
10. Три поділи України між Московською державою і Польщею в ХVІІ столітті.
11. Постать Івана Сірка в історії України.
12. Полтавська битва в історії України.
13. Участь українського козацтва в освоєнні Слобожанщини та Кубані.
14. Українські землі у складі Австрійської імперії.
15. Українська культура в добу Гетьманщини.
16. Значення творчості Тараса Шевченка, Івана Франка та Лесі Українки для відродження української державності.
17. Постать Миколи Міхновського в історії України.
18. Центральна Рада в боротьбі за відродження української держави. ІІІ і ІV Універсали.
19. Ставлення більшовиків до української державності.
20. Берестейський договір 1918 року.
21. Злука ЗУНР і УНР. Акт Соборності.
22. Варшавський договір 1920 року.
23. Інформаційно-видавнича діяльність в Україні доби визвольних змагань.
24. Причини та наслідки трьох голодоморів в Україні у ХХ столітті.
25. Українізація поза межами УСРР.
26. Організації українських націоналістів (ОУН).

27. Проголошення Карпатської України самостійною державою.
28. Приєднання до УРСР Волині, Галичини, Північної Буковини та Південної Бессарабії.
29. Україна в загарбницьких планах фашистської Німеччини.
30. Діяльність комуністичного та націоналістичного підпілля в роки Другої світової війни.
31. Внесок українського народу в перемогу у Другій світовій війні.
32. Інформаційно-видавнича діяльність українських організацій за кордоном.
33. Загострення соціальних проблем радянського суспільства. Неосталінізм.
34. Основні напрями перебудови М. Горбачова та її наслідки.
35. Зусилля діаспори щодо відродження української державності.
36. Проголошення незалежності України.
37. Альтернативні варіанти геополітичної орієнтації України.

III

(До білета буде включено одне з питань)

Теоретичні питання з фахової дисципліни

1. Авторський фактор у публіцистиці. Феномен української письменницької публіцистики.
2. Агенційна журналістика в незалежній Україні.
3. Аналітичні жанри в сучасній журналістиці: загальна характеристика, види та особливості.
4. Аргументація у публіцистиці. Теза та її доведення.
5. Блогерство як вид журналістської діяльності.
6. Взаємозв'язок публіцистики з науковою діяльністю і художньою літературою.
7. Вибір теми журналістського матеріалу.
8. Власний та спеціальний кореспондент мас-медіа: завдання та специфіка діяльності.
9. Всесвітня павутина: історія і сучасний стан..
10. Джерела інформації: види та особливості використання.
11. Дієвість та ефективність журналістських публікацій: розуміння і практика.
12. Етичні вимоги під час висвітлення конфліктних та надзвичайних ситуацій.
13. Етичні норми професійної журналістської діяльності. Кодекси журналістської етики.
14. Етичні професійні стандарти і принципи в роботі журналіста-розслідувача.
15. Єдність змісту і форми у художньо-публіцистичному творі (на прикладі порівняльної характеристики жанрів нарису та есе).
16. Жанри журналістики: еволюція та трансформації в сучасних умовах.
17. Жанри фотожурналістики. Інформативні та ілюстративні світлини у фотожурналістиці.
18. Журналістика в системі сучасних соціальних комунікацій.
19. Журналістика і художня література: спільне й особливе.
20. Журналістика соціальних мереж: характеристика, аудиторія, особливості поширення контенту.
21. Журналістська етика як чинник професійної діяльності. Етика полеміки та критики.
22. Журналістське розслідування як жанр і вид журналістської діяльності: проблемно-тематичний діапазон і особливості практики.
23. Журналістське спостереження як професійна діяльність.
24. Журналістський запит: правове регулювання і практика застосування.
25. Завдання, структурні елементи та особливості планування публікації у різних мас-медіа.
26. Заголовковий комплекс публікації: види та вимоги до заголовків, підзаголовків та рубрик.
27. Інновації в журналістиці та соціальних комунікаціях.
28. Інтерв'ю як журналістський жанр: особливості та специфіка у друкованих та електронних мас-медіа.
29. Інформаційна замітка як жанр: особливості та різновиди.
30. Інформаційна політика в Україні: стан, напрями і забезпечення реалізації.
31. Інформаційні жанри в сучасній журналістиці: загальна характеристика, види та особливості.
32. Інформаційні жанри на радіо та телебаченні: види та особливості.

33. Класифікація інформаційних агентств.
34. Коментар як публіцистичний жанр: різновиди та специфіка.
35. Комунікаційні технології і поняття впливу. Лінгвістичні засоби впливу.
36. Конвергентна редакція: визначення і особливості діяльності.
37. Концепція, тема та ідея публіцистичного твору.
38. Кореспонденція як журналістський жанр: види та особливості.
39. Користувачі журналістського контенту: методи формування цільової аудиторії.
40. Кросмедійна журналістика: суть і специфіка.
41. Лід («врізка») у журналістських матеріалах: призначення, особливості побудови та види.
42. Макет і верстка друкованого видання: вимоги, специфіка, вимоги, типові помилки.
43. Мас-медіа незалежної України: становлення, типологія, перспективи.
44. Масова комунікація в системі соціальних комунікацій.
45. Медіадослідження: види, особливості, роль у медіаплануванні.
46. Медіаметрія. Якісні та кількісні дослідження.
47. Медіанасильство й медіаагресія: розуміння та шляхи подолання.
48. Медіаорганізації: правове регулювання діяльності та саморегулювання.
49. Медіапроект як модель редакційно-виробничого процесу (РВП). Планування медіапроекту.
50. Медіасоціалізація: вікові норми та ризики.
51. Методи пошуку й збирання інформації в журналістиці.
52. Методика роботи з підготовки журналістського матеріалу.
53. Міжнародні документи щодо захисту прав і свобод людини.
54. Місце і роль мас-медіа у становленні громадянського суспільства та забезпеченні інформаційних інтересів, прав і свобод.
55. Модульна сітка видання: призначення і особливості.
56. Мультиплатформне видання: основні типофорумуючі ознаки.
57. Науково-технічний процес і розвиток журналістики: історичний аспект.
58. Неідентифіковані джерела інфорації: особливості використання.
59. Новітні медіа: функції, види, роль і місце у глобальному інформаційному просторі.
60. Онлайн-мовлення: практика і вплив на аудиторію.
61. Організація роботи та взаємодія принт- та інтернет-підрозділів редакції мас-медіа.
62. Основні елементи структури журналістської публікації.
63. Особистість у журналістиці й особистість журналіста.
64. Особливості творення і побудови повідомлень інформаційних агентств.
65. Партійна, корпоративна, відомча тощо журналістика: особливості функціонування та тематики.
66. Плагіат у журналістиці: практика, специфіка і шляхи уникнення.
67. Планування редакційно-виробничого процесу (РВП): завдання і вимоги.
68. Подорожній нарис як журналістський жанр: історія та сучасність.
69. Помилки в журналістських матеріалах та способи їх уникнення.
70. Поняття інформації. Масова інформація та її функції в суспільстві.
71. Поняття кросплатформність і мультимедійність медіа.
72. Поняття медіаграмотності та медіакомпетентності.
73. Поняття мультиплатформність і конвергентність медіа.
74. Поняття публіцистика та публіцистичність.
75. Поняття технології. Гуманітарні технології. Технології комунікації та комунікаційні тактики.
76. Портретно-психологічний нарис як жанр у журналістиці: специфіка, історія і сучасність.
77. Правове регулювання діяльності друкованих засобів масової інформації в Україні.
78. Правове регулювання діяльності електронних засобів масової інформації в Україні.
79. Правове регулювання інформаційної сфери України.
80. Пражурналістика: генезис та явища.
81. Провідні інформаційні агенства у світі та Україні: від зародження до сучасності.
82. Промоція медіаконтенту: способи і методи.
83. Професійна та корпоративна етика: спільне та особливе. Професійні цінності журналіста.

84. Професійні журналістські організації в Україні та світі.
85. Професійні компетентності та соціальна відповідальність журналіста.
86. Публіцистичний нарис як журналістський жанр: різновиди та особливості.
87. Публіцистичність як виражальна якість і спосіб осмислення дійсності.
88. Редакційна політика: розуміння і принципи.
89. Редакційні плани та літучки: завдання, спільне й особливе.
90. Редакційно-виробничий процес (РВП) як технологія підготовки публікацій: складники, етапи, особливості.
91. Редакція мережевого медіа: принципи і особливості функціонування.
92. Репортаж як журналістський жанр: специфіка й особливості в друкованих та електронних мас-медіа.
93. Рецензія як журналістський жанр: різновиди та специфіка.
94. Робота журналіста в кадрі: специфіка та особливості професійної підготовки.
95. Роль публіцистики в умовах інформаційної війни та глобалізаційних процесів.
96. Світоглядна журналістика: розуміння, генезис і завдання.
97. Свобода слова і соціальна відповідальність публіциста.
98. Система соціальних комунікацій та її складники.
99. Соціальні комунікації: структура і зміст.
100. Спеціалізовані мас-медіа: види та специфіка.
101. Стан та тенденції розвитку сучасної світової журналістики.
102. Стан та тенденції розвитку сучасної української журналістики.
103. Стаття як журналістський жанр: різновиди та відмінності.
104. Структура редакції. Журналістські професії.
105. Суспільне мовлення в Україні: генезис і проблеми становлення.
106. Сучасні тенденції розвитку друкованих ЗМІ.
107. Сучасні тенденції розвитку електронних ЗМК.
108. Сучасні тенденції розвитку соціальних комунікацій.
109. Тематична спеціалізація у журналістиці. Журналістські професії.
110. Тематично-жанрова палітра сучасної журналістики.
111. Технічні та технологічні вимоги до публікацій у друкованих та електронних мас-медіа: спільне та особливе.
112. Типологія періодичних видань в Україні.
113. Факт, як основа журналістського твору. Визначення і характеристика факту.
114. Фактчекінг: ресурси та інструменти.
115. Фейки як маніпулятивна інформаційна технологія: практика та шляхи протидії.
116. Формати газетних, журнальних та книжкових видань.
117. Фотоілюстрація як засіб впливу на свідомість людини.
118. Фотоілюстрація: види, типи, специфіка використання у різних медіа.
119. Функції й завдання сучасної журналістики.
120. Хмарні технології в медіа.
121. Художньо-публіцистичні жанри в сучасній журналістиці: загальна характеристика, види та особливості.
122. Цензура у журналістиці: історія питання і сучасна практика.
123. Шрифти: види, типи, використання для смислового та іншого увиразнення публікацій.

4. АНАЛІЗ ВИРОБНИЧОЇ СИТУАЦІЇ (усно).

(До білета буде включено один з наведених практичних прикладів, ознайомитися з якими можна за посиланням [Посібник для підготовки до державного іспиту](#))

Аналіз ситуації із застосуванням знань професійних стандартів, принципів журналістської етики.

Перелік питань та завдань для випускників бакалаврського напрямку «Видавнича справа та редагування»

Диктант (нижче подано зразки)

Іван Богун

Ім'я прославленого героя Визвольної війни середини XVII століття, одного з найвидатніших козацьких полковників Івана Богуну назавжди залишиться на скрижалях нашої історії. Після смерті Максима Кривоноса він став найближчим помічником Богдана Хмельницького, який покладався на нього у найскладніших військових ситуаціях.

Талант полководця і особисту хоробрість Богун виявляв завжди. Так було під час Берестецької битви у червні 1651 року, коли Хмельницький опинився в полоні і українська армія потрапила в скрутне становище. Завдяки рішучості й винахідливості Івана Богуну, обраного наказним гетьманом, козаки збудували через непрохідне болото й річку Пляшівку три переправи, по яких і вдалося, хоча й ціною великих втрат, вивести військо з оточення.

У березні 1653 року Ян Казимир кинув на Україну добірні частини польської кінноти, очолювані одним з найкращих полководців, яких будь-коли знала Польща, - Стефаном Чарнецьким. Хмельницький посилав проти нього блискучого майстра маневреної війни - Івана Богуну.

Маючи значно менші сили, Богун заманив Чарнецького в Монастирище. Всі зусилля польського полководця взяти штурмом цю фортецю виявилися марними. Богун знову вдався тут до тактичного маневру: переодягнувши частину своїх козаків у татарський одяг, він наказав їм наступати, а сам із рештою кінноти вдарив з іншого боку. Подумавши, що до козаків прийшло татарське підкріплення, поляки залишили обоз і кинулись тікати.

Все своє життя Іван Богун воював проти ворогів українського народу і цим заслужив у нього вічну славу. Пам'ять про народного героя збереглася в легендах, піснях, мистецьких творах (за І. Лисенком).

225 слів

Питання з історії України

1. Походження українського народу.
2. Київська Русь як держава українського народу.
3. Галицько-Волинське князівство як держава українського народу.
4. Місце Берестейської унії в історії України.
5. Внесок української інтелігенції в розвиток освіти й наукових знань XVI ст.
6. Постать Дмитра Вишневецького в історії України.
7. Культура України першої половини ХУІІ ст.
8. Козацька старшина як українська політична еліта доби Гетьманщини.
9. Конотопська битва в історії України.
10. Три поділи України між Московською державою і Польщею в XVII столітті.
11. Постать Івана Сірка в історії України.
12. Полтавська битва в історії України.
13. Участь українського козацтва в освоєнні Слобожанщини та Кубані.
14. Українські землі у складі Австрійської імперії.
15. Українська культура в добу Гетьманщини.
16. Значення творчості Тараса Шевченка, Івана Франка та Лесі Українки для відродження української державності.
17. Постать Миколи Міхновського в історії України.
18. Центральна Рада в боротьбі за відродження української держави. III і IV Універсали.
19. Ставлення більшовиків до української державності.
20. Берестейський договір 1918 року.
21. Злука ЗУНР і УНР. Акт Соборності.
22. Варшавський договір 1920 року.
23. Інформаційно-видавнича діяльність в Україні доби визвольних змагань.
24. Причини та наслідки трьох голодоморів в Україні у XX столітті.

25. Українізація поза межами УСРР.
26. Організації українських націоналістів (ОУН).
27. Проголошення Карпатської України самостійною державою.
28. Приєднання до УРСР Волині, Галичини, Північної Буковини та Південної Бессарабії.
29. Україна в загарбницьких планах фашистської Німеччини.
30. Діяльність комуністичного та націоналістичного підпілля в роки Другої світової війни.
31. Внесок українського народу в перемогу у Другій світовій війні.
32. Інформаційно-видавнича діяльність українських організацій за кордоном.
33. Загострення соціальних проблем радянського суспільства. Неосталінізм.
34. Основні напрями перебудови М. Горбачова та її наслідки.
35. Зусилля діаспори щодо відродження української державності.
36. Проголошення незалежності України.
37. Альтернативні варіанти геополітичної орієнтації України.

III

(До білета буде включено одне з питань)

Основи видавничої справи

1. Видавнича справа в системі медіакомунікацій.
2. Сутність і соціокультурна роль видавничої справи.
3. Структура, суб'єкти та об'єкти видавничої справи.
4. Провідні тенденції в розвитку сучасної видавничої справи.
5. Міжнародні стандартні номери у книжкових виданнях.
6. Створення, функціонування видавництв та основні регулятиви їх діяльності.
7. Зовнішнє і внутрішнє середовища видавництва.
8. Автор — ключовий партнер видавництва.
9. Читання як чинник розвитку видавничої справи.
10. Міжнародні нормативні документи, видавничі асоціації, книжкові форуми.
11. Видавничий процес, редакційний процес і "процес книги".
12. Редакторські професії та фахові вимоги до них.
13. Видавнича програма і видавничий портфель.
14. Книга як сильний виріб і товар з підсиленням.
15. Життєвий цикл книги.
16. Коректура у редакційно-видавничому процесі.
17. Комунікаційна діяльність видавництва.
18. Дистрибуційна діяльність видавництва.
19. Правила «слизької гірки» в копірайтингу.
20. Факт, думка, емоція, слово в копірайтингу.
21. Життєва історія, подія, герой як основа оповіді.
22. Цілі й технології неймінгу.
23. Технології підготовки і редагування текстів.
24. Порівняльна характеристика редагування та рерайтингу.
25. Стиль новинного матеріалу.
26. Сучасні стандарти новинних текстів.
27. Критерії якісного рерайтингу.
28. Традиційні дослідження видавничого ринку.
29. Веб-аналітика та видавнича діяльність.

30. Проблематика видавничої критики.
31. Методологія видавничої критики.
32. Корпоративна культура видавництва/редакції.
33. Комунікативна культура редактора/видавця.
34. Професійні кодекси журналіста/редактора.
35. Етичні засади редакторської діяльності.
36. Професійні середовища редактора/видавця.
37. Основні видавничі стандарти.
38. Професіограма редактора (за вимогами роботодавців).
39. Газети і журнали в епоху Інтернету.
40. Види періодичних друкованих видань.
41. Типи видань відповідно до аудиторії.
42. Типологічні особливості газети/журналу.
43. Жанрова палітра газети/журналу.
44. Постійні елементи газети/журналу.
45. Особливості редагування новини.
46. Особливості редагування інтерв'ю.
47. Особливості редагування репортажу.
48. Історія як жанр сторітелінгу.
49. Основні види навчальних видань.
50. Особливості редагування підручників.
51. Вимоги до мови і стилю тексту шкільного підручника.
52. Робота редактора над структурою підручника.
53. Типові хиби художнього оформлення підручника.
54. Типологічні особливості дитячої книжки.
55. Культура видання книжок для дітей.
56. Особливості редагування книжок для дітей.
57. Вимоги до мови та стилю текстів дитячих книжок.
58. Відомі зарубіжні та українські довідкові видання.
59. Аспекти культури довідкового видання.
60. Мовні словники в роботі редактора.
61. Аудиторія та концептуальні особливості енциклопедичного видання.
62. Обсяг та структура поняття «книжка нон-фікшн».
63. Типологічні особливості нон-фікшн літератури.
64. Факт як основа нон-фікшн літератури.
65. Літературно-художні книжки на українському видавничому рику.
66. Літературно-художні журнали на українському видавничому рику.
67. Методика редакторської підготовки літературно-художнього видання.
68. Вихідні відомості книжкових видань.
69. Вихідні відомості журнальних і газетних видань.
70. Титульний аркуш книжкового видання.
71. Основні функції бібліографічної інформації.
72. Методи бібліографування і форми бібліографічного обслуговування.
73. Форми і жанри бібліографічних посібників.
74. Класифікація, структура, особливості укладання текстів реферату.

75. Зовнішня та внутрішня структура книги.
76. Логічні засоби перевірки композиції видання, аналіз та оцінювання рубрикації авторського оригіналу.
77. Аналіз та оцінювання цитат. Правила цитування.
78. Прийоми виявлення та усунення поширених мовностилістичних помилок.
79. Види табличних матеріалів, вимоги до редакторської підготовки таблиць та виводів.
80. Передмова і післямова, коментарі та додатки: вимоги до редакційно-видавничого опрацювання.
81. Допоміжні покажчики: види, вимоги до складання.
82. Способи макетування і верстання заголовків, ілюстративного матеріалу в книжковому виданні.
83. Роль бібліотеки у формуванні культури читання.
84. Причини світової кризи читання.
85. Методика редакторської роботи з фактами.
86. Інтернет-медіа в Україні.
87. Структурування і моделювання мобільного контенту.
88. Маніпулятивні технології при побудові та просуванні історій.
89. Робота редактора над інфографікою різних видів.
90. Особливості роботи редактора з маніпулятивною інформацією.
91. Медіатекст в інтернет-виданнях.
92. Класифікація та графічні ознаки шрифтів.
93. Українське книговидання XIX–XX століть.
94. Видавнича справа Західної Європи в XIX ст.: тематика, видавництва, тенденції.
95. Українська рукописна книга: історичний контекст, тенденції, жанри та особливості.
96. Структура рукописної книги IX–XII ст.
97. Книговидання у Західній Європі у XVII–XVIII ст.: тенденції, видавництва, тематика видань.
98. Видавнича справа Західної Європи в XV–XVI ст.: тематика, видавництва, тенденції.
99. Передумови появи книгодрукування в Україні.
100. Українська видавнича справа у світі.
101. Тенденції світового книговидання XX ст.
102. Сучасне визначення книгознавства та його структура.
103. Розвиток книгознавства на теренах України.
104. Види читання залежно від його цілей і мотивів.
105. Структура анотації та методика анотування.
106. Проблематика авторського права перекладних виданнях і перевиданнях.
107. Поліграфічна галузь України: структура, потенціал.
108. Конструкції видань в обкладинках і палітурках.
109. Форматні характеристики книжкових, журнальних і газетних видань.
110. Етапи оцінювання якості поліграфічної продукції.
111. Фірмовий стиль і його носії.
112. Технологія web 2.0 у текстотворенні. Тенденції до формування web 3.0.
113. Стадії розвитку інтернет-ресурсу.
114. Прийоми пошукової оптимізації веб-сайтів.
115. Графічна концепція видання.

116. Правила творення заголовків для мережевих текстів.
117. Принципи Social Media Marketing.
118. Принципи роботи конвергентної редакції.
119. Інструменти для дизайну та верстки лонгвідів.
120. Монетизація трафіку в інтернет-медіях.

IV Практичне завдання з фаху

(Зразки текстів для редагування)

Зредагуйте текст, застосовуючи коректурні знаки

Найбільш вражаючих успіхів досягли Ради в ліквідації неписьменності. Під час революції письменними були близько 40 % міського населення; через 10 років уже 70 %. На селі на протязі цього періоду письменність зросла з 15% до понад 50 %. Оскільки масова освітня компанія велася українською мовою, то розповсюдження освіти означало й поширення українізації серед молоді країни. Аналогічне відродження переживала україномовна преса, яку жорстко придушував царський режим і для якої перші роки радянської влади не були самими сприятливими. У 1922 р. з усіх публікованих на Україні книжок лише 27 % виходили на українській мові. До 1927 року українською мовою налічувалось більш як половина книжок, а в 1933 р. з 426 газет республіки 373 можна було прочитати рідною мовою .

Із-за політики українізації українська мова перестала бути романтичною й малозрозумілою ідеєю-фікс крихітної групки інтелігенції чи ознакою відсталого селянства.

Однак негативне відношення до радянської влади, до її політики викликало значну еміграцію діячів літератури і мистецтва. Твори письменників-емігрантів донедавна замовчувалися або спотворювалися, вони були огульно віднесені до буржуазно націоналістичних. В свою чергу стара інтелігенція, зокрема й художня, не влаштовувала нову владу ні кількісно, ні своїм світоглядом. Було поставлено завдання виховання, навчання робітничо-селянської інтелігенції. Культура ставала частиною політики правлячої партії, мала виконувати її соціальне замовлення, суворий партійнодержавний контроль став всеохопним.

Зредагуйте текст, застосовуючи коректурні знаки

Перші заходи по українізації мали на меті розширення вживання української мови. У 1922 р. на одного члена Компартії України який постійно вживав українську мову припадало семеро тих, хто розмовляв лише російською, в уряді ж це співвідношення було 1 до 3-ох. У серпні 1923-ого, щоб усунути цю диспропорцію партійні та урядові службовці отримали вказівку пройти спеціально організовані курси української мови.

У 1925 році чиновникам наказали послуговуватися українською мовою в усій урядовій переписці та публікаціях. У 1927 р. було наголошено, що все партійне діловодство вестиметься на українській мові. Попри відсутність ентузіазму серед багаточисленних неукраїнських членів уряду й партії нова політика дала вражаючі результати. Якщо в 1922 році українською мовою велось менш як 20 % урядових справ, то в 1927-му - вже 70 %.

Також зросло число українців в урядових установах. У 1923 році українці склали лише 35 % серед урядових службовців і 23 % серед членів партії. До 1927 рр. їх доля складала відповідно 54% й 52 %. Однак отримавши більшість українці в своїй переважній більшості зосереджувалися на нижчих щаблях урядово-партійної ієрархії. Наприкінці 1920- тих років їхнє представництво в ЦК не перевищувало 25 %.

Компанія українізації охопила всі аспекти життя Радянської України. Найбільший вплив вона справила на освіту. Ради приділяли велику увагу шкільництву. Такий інтерес пояснюється кількома чинниками: з ідеологічного погляду, щоб слугувати зразком нового ладу, радянське суспільство мало бути освідченим; більше того, освічене населення збільшувало виробничий потенціал і міць держави; і нарешті, освіта надавала чудові можливості прививати новим поколінням радянські цінності.

Перелік питань та завдань для випускників бакалаврського напрямку «Реклама та зв'язки з громадськістю»

Диктант (нижче подано зразки)

Острозька школа

Острозька школа, або, як її подекуди називали і свої, і чужі, «академія», була в той час славна на всю Україну. Її заснував князь Василь-Костянтин як протипагу єзуїтським ліцеям, у котрих вчили польської і латини.

Початок Острозької школи припадає на рік 1580. До того часу була тут школа нижча, яких тоді багато було в Україні, тому вона не могла нічим відзначитися.

Для початку князеві належало зібрати якнайкращих на ті часи вчених мужів, здатних піднести на вищий рівень науку в майбутньому академічному осередку. Князь добирав собі людей, де лише про них міг довідатися, спроваджував їх до Острога і наділяв своєю княжою ласкою. Одним із першопрохідців української освіти був Герасим Смотрицький, український шляхтич із міста Смотрича, від назви якого, власне, й походить його прізвище.

На час запрошення до Острога Смотрицький служив міським писарем у Кам'янці. Не знаємо, де він учився і яку мав освіту, однак можемо сказати напевно, що для посади міського писаря треба було мати освіту, і не поверхову. Князь Василь-Костянтин переконав обізнаного в науках шляхтича перебратися до острозького маєтку, де доручив йому важливе завдання з розбудови школи.

Немає докладних відомостей про те, яким був план навчання в тій школі. З листа Захарії Копистенського бачимо, що навчали там, окрім слов'янської, себто старослов'янської, мови, також латинської і грецької, а ще - теології, філософії, астрономії, математики і риторики.

Поволі зібрався під патронатом князя Острозького значний гурток учених, який узявся за видання книжок. Вікопомним ділом стало видання Біблії з передмовою Герасима Смотрицького - так званої Острозької Біблії (за А. Чайківським).

242 слова

Питання з історії України

1. Походження українського народу.
2. Київська Русь як держава українського народу.
3. Галицько-Волинське князівство як держава українського народу.
4. Місце Берестейської унії в історії України.
5. Внесок української інтелігенції в розвиток освіти й наукових знань XVI ст.
6. Постать Дмитра Вишневецького в історії України.
7. Культура України першої половини XVII ст.
8. Козацька старшина як українська політична еліта доби Гетьманщини.
9. Конотопська битва в історії України.
10. Три поділи України між Московською державою і Польщею в XVII столітті.
11. Постать Івана Сірка в історії України.
12. Полтавська битва в історії України.
13. Участь українського козацтва в освоєнні Слобожанщини та Кубані.
14. Українські землі у складі Австрійської імперії.
15. Українська культура в добу Гетьманщини.
16. Значення творчості Тараса Шевченка, Івана Франка та Лесі Українки для відродження української державності.
17. Постать Миколи Міхновського в історії України.
18. Центральна Рада в боротьбі за відродження української держави. III і IV Універсали.
19. Ставлення більшовиків до української державності.
20. Берестейський договір 1918 року.
21. Злука ЗУНР і УНР. Акт Соборності.
22. Варшавський договір 1920 року.
23. Інформаційно-видавнича діяльність в Україні доби визвольних змагань.
24. Причини та наслідки трьох голодоморів в Україні у XX столітті.

25. Українізація поза межами УСРР.
26. Організації українських націоналістів (ОУН).
27. Проголошення Карпатської України самостійною державою.
28. Приєднання до УРСР Волині, Галичини, Північної Буковини та Південної Бессарабії.
29. Україна в загарбницьких планах фашистської Німеччини.
30. Діяльність комуністичного та націоналістичного підпілля в роки Другої світової війни.
31. Внесок українського народу в перемогу у Другій світовій війні.
32. Інформаційно-видавнича діяльність українських організацій за кордоном.
33. Загострення соціальних проблем радянського суспільства. Неосталінізм.
34. Основні напрями перебудови М. Горбачова та її наслідки.
35. Зусилля діаспори щодо відродження української державності.
36. Проголошення незалежності України.
37. Альтернативні варіанти геополітичної орієнтації України.

III

(До білета буде включено одне з питань)

Питання з професійної підготовки

Зв'язки з громадськістю:

1. PR-агенція: цілі, функції, методи роботи.
2. PR-діяльність організації: завдання mass relations (масова комунікація), group relations (взаємовідносини із групами) та media relations (стосунки із ЗМІ).
3. Медіа-аналітика: інформаційний бюлетень, press-report, тематична аналітична записка, аналіз медіа-образу компанії, психологічний медіа-портрет.
4. Сучасні методика контент-аналізу.
5. Внутрішні PR-документи: види, особливості застосування.
6. Глобалізація професійної системи зв'язків з громадськістю XXI ст.: міжнародні асоціації.
7. Громадська думка в контексті PR-діяльності: генезис, структура, функції, технології формування.
8. Діяльність найвідоміших PR-фахівців XX-XXI ст.
9. Еволюція політичної комунікації у XXI ст.
10. Етика та професійні стандарти у зв'язках з громадськістю.
11. Завдання, інструменти, форми та методи PR-діяльності у мережі Інтернет.
12. Зародження основ паблік рилейшнз у США.
13. Зв'язки з громадськістю державних органів влади: особливості діяльності.
14. Зв'язки з громадськістю та реклама, журналістика, пропаганда (спільне та відмінне) .
15. Зовнішні PR-документи: види, особливості застосування.
16. Імідж: види, функції, структура, методи та засоби формування.
17. Інноваційні PR-технології.
18. Інституалізація та правові основи діяльності паблік рилейшнз в Україні.
19. Планування PR-кампанії.
20. Кризовий план і кризові PR-комунікації. Комунікативні кризи і кризові комунікації. Спін-доктор та його функції.
21. Критерії та показники ефективності PR-кампанії.
22. Моделі PR-комунікацій та їх характеристики.
23. Моніторинг та аналіз інформаційного поля як основа ефективної інформаційної політики організації.
24. Напрямки PR-діяльності некомерційних організацій.
25. Основні інструменти та методи ведення сучасних інформаційних війн.
26. Основні віхи розвитку паблік рилейшнз у XX ст., геополітична специфіка.
27. Основні моделі управління зв'язками з громадськістю.

28. Основні функції та особливості організації PR-служб у фінансовій галузі.
29. Особливості діяльності прес-служб в умовах кризи та надзвичайних ситуацій.
30. Особливості ділових комунікацій: кероване спілкування як ключовий компонент PR-діяльності.
31. Особливості політичних комунікацій в Україні.
32. Особливості прес-конференції як способу оприлюднення важливої й поточної інформації. Брифінг як форма регулярного спілкування з представниками ЗМІ.
33. Ресурсне планування та формування бюджету PR-кампанії.
34. План-графік, діаграма Ганта, мережевий графік: інструментарій планування та організації PR-кампанії.
35. Планування PR-кампаній: стратегічний та оперативний підходи.
36. Інформаційна війна, гібридна війна та смислова війна: відмінності та особливості. Методи протидії інформаційним атакам.
37. Правові та організаційні основи діяльності PR-агенції.
38. Прес-реліз: правила підготовки, структурні елементи, вимоги до інформації. Види прес-релізів.
39. Прес-служби у системі підрозділів зв'язків із громадськістю урядових структур.
40. Прес-тур як інформаційний захід для преси. Особливості проведення заходу. Прес-кіт.
41. Пропаганда: типи, методи, особливості комунікації. Пропаганда, агітація, реклама – спільне та відмінне.
42. Різновиди письмових інформаційно-аналітичних матеріалів, які готує прес-служба для ЗМІ.
43. Соціологія громадської думки: історія та методи дослідження, актуальні проблеми та найвидатніші дослідники.
44. Специфіка та основні форми діяльності спін-доктора в контексті сучасної інформаційної боротьби.
45. Сутність і основні елементи системи зв'язків з громадськістю.
46. Форми та ефективні методи організації PR-кампанії.
47. Форми та методи роботи сучасної прес-служби.
48. Форми та методи PR-діяльності.
49. Формування позитивного іміджу, управління репутацією у соціальних мережах, блогах, на корпоративних сайтах, інтернет-конференціях. SERM (Search Engine Reputation Management) - управління репутацією у пошукових системах.
50. Чутки як PR-інструмент та інструмент інформаційної війни: класифікація, шляхи і методи поширення, соціальні функції, методи управління та протидії.

Реклама:

1. Бриф як основа створення рекламного продукту: його види та складові.
2. Вербальна та невербальна комунікації у рекламі.
3. Маніпулятивні технології у рекламі. Нейромаркетинг у комплексі інтегрованих маркетингових комунікацій.
4. Відповідальність за порушення чинного законодавства України у галузі рекламної діяльності.
5. Гендерні стереотипи у рекламі: особливості функціонування та сприйняття, дискримінаційні ідеали.
6. Епатажність та її ефективність у рекламі. Скандальна реклама. Агресивна реклама.
7. Засоби розповсюдження реклами. Основні критерії вибору каналу для розповсюдження реклами.
8. Західноєвропейський досвід рекламної діяльності у XX та XXI ст.
9. Особливості сприйняття реклами та її запам'ятовування. Види пам'яті.
10. Інтернет-реклама: види, психологічні особливості сприйняття, переваги та недоліки.
11. Кількісні дослідження у рекламі та аналіз їх результатів.

12. Роль реклами у формуванні іміджу.
13. Маніпулятивні технології у політичній рекламі.
14. Місце реклами у системі сучасних інтегрованих маркетингових комунікацій.
15. Мотивація та стимулювання споживачів у рекламі.
16. Організація та функції відділу реклами, його структура, взаємодія з іншими службами.
17. Основні елементи фірмового стилю.
18. Основні етапи готовності цільової аудиторії до здійснення покупки: «рекламні сходи».
19. Основні етапи підготовки та проведення рекламної кампанії.
20. Основні етапи рекламного процесу.
21. Основні етапи розвитку реклами: причини і закономірності еволюції, особливості комунікації.
22. Міфотехнології сучасної реклами.
23. Основні показники та терміни медіапланування.
24. Особливості реклами на різних етапах життєвого циклу товару.
25. Особливості функціонування політичної реклами в Україні. Методи психологічного впливу. Прихована політична реклама.
26. Піраміда потреб А.Маслоу та мотивація споживачів у рекламі.
27. Планування, розрахунок і розподіл рекламного бюджету.
28. Правила написання та основні вимоги до рекламного тексту.
29. Правові засади рекламної діяльності в Україні. Основні положення Закону України «Про рекламу».
30. Продакт-плейсмент (product placement) як сучасний маркетинговий інструмент: юридичні аспекти та проблеми ефективності.
31. Протореклама у стародавньому світі: витоки, функції, форми, особливості комунікації.
32. Психологічні особливості інтернет-аудиторії рекламної комунікації.
33. Рекламна агенція: класифікації, функції, структура, критерії вибору та роль в організації рекламної діяльності.
34. Рекламний слоган: завдання, вимоги, критерії відбору, лінгвостилістичні особливості.
35. Рекламний текст як основний компонент рекламної комунікації. Рекламний копірайтинг та рерайтинг.
36. Рекламні формули: механізми практичного застосування.
37. Розвиток рекламного ринку в Україні: сучасні тенденції, перспективи, особливості дослідження та функціонування
38. Стратегія і тактика рекламної кампанії.
39. Семіотика у рекламі. Семіотичні моделі реклами.
40. Складові та структура рекламного тексту.
41. Соціальна реклама в Україні: механізми ефективного впливу, проблеми відповідальності та етики, правові аспекти врегулювання.
42. Стереотипи та доміанти у рекламі, рекламний креатив.
43. Структура, форма та стиль рекламного звернення.
44. Суспільно-економічні фактори розвитку, провідні жанри, новаторство рекламних комунікацій у XX та XXI ст.
45. Сутність, класифікація, види та функції реклами.
46. Тенденції та перспективи розвитку Інтернет-реклами.
47. Типи творчих рекламних стратегій, креатив у рекламі (комерційній, політичній, соціальній).
48. Функції та обов'язки менеджера з реклами.
49. Цільова аудиторія. Типи споживачів. Раціональний та емоційний типи поведінки споживачів.
50. Якісні дослідження у рекламі та аналіз їх результатів.

IV

Практичне завдання з професійної підготовки

1. Розробити PR-бриф для написання іміджевої статті (за вказаними вимогами).
2. Запропонувати концепцію та стратегію рекламної кампанії (за вказаними умовами)
3. Написати прес-реліз та визначити канали і форми його поширення (за вказаними умовами).
4. Написати текст рекламного оголошення (за вказаними вимогами)
5. Розробити рекламний слоган (за вказаними вимогами відповідно до спеціалізації студента).
6. Розробити план та написати тези для публічного виступу (за вказаними умовами).

Перелік питань та завдань для випускників бакалаврського напрямку «кіно- і телемистецтво» Галузь знань 0202 Мистецтво

I

Диктант (нижче подано зразки)

Острозька школа

Острозька школа, або, як її подекуди називали і свої, і чужі, «академія», була в той час славною на всю Україну. Її заснував князь Василь-Костянтин як протипагу єзуїтським ліцеям, у котрих вчили польської і латини.

Початок Острозької школи припадає на рік 1580. До того часу була тут школа нижча, яких тоді багато було в Україні, тому вона не могла нічим відзначитися.

Для початку князеві належало зібрати якнайкращих на ті часи вчених мужів, здатних піднести на вищий рівень науку в майбутньому академічному осередку. Князь добирав собі людей, де лише про них міг довідатися, спроваджував їх до Острога і наділяв своєю княжою ласкою. Одним із першопрохідців української освіти був Герасим Смотрицький, український шляхтич із міста Смотрича, від назви якого, власне, й походить його прізвище.

На час запрошення до Острога Смотрицький служив міським писарем у Кам'янці. Не знаємо, де він учився і яку мав освіту, однак можемо сказати напевно, що для посади міського писаря треба було мати освіту, і не поверхову. Князь Василь-Костянтин переконав обізнаного в науках шляхтича перебраться до острозького маєтку, де доручив йому важливе завдання з розбудови школи.

Немає докладних відомостей про те, яким був план навчання в тій школі. З листа Захарії Копистенського бачимо, що навчали там, окрім слов'янської, себто старослов'янської, мови, також латинської і грецької, а ще - теології, філософії, астрономії, математики і риторики.

Поволі зібрався під патронатом князя Острозького значний гурток учених, який узявся за видання книжок. Вікопомним ділом стало видання Біблії з передмовою Герасима Смотрицького - так званої Острозької Біблії (за А. Чайківським).

242 слова

II

Питання з історії України

1. Походження українського народу.
2. Київська Русь як держава українського народу.
3. Галицько-Волинське князівство як держава українського народу.
4. Місце Берестейської унії в історії України.
5. Внесок української інтелігенції в розвиток освіти й наукових знань XVI ст.

6. Постать Дмитра Вишневецького в історії України.
7. Культура України першої половини ХУІІ ст.
8. Козацька старшина як українська політична еліта доби Гетьманщини.
9. Конотопська битва в історії України.
10. Три поділи України між Московською державою і Польщею в ХVІІ столітті.
11. Постать Івана Сірка в історії України.
12. Полтавська битва в історії України.
13. Участь українського козацтва в освоєнні Слобожанщини та Кубані.
14. Українські землі у складі Австрійської імперії.
15. Українська культура в добу Гетьманщини.
16. Значення творчості Тараса Шевченка, Івана Франка та Лесі Українки для відродження української державності.
17. Постать Миколи Міхновського в історії України.
18. Центральна Рада в боротьбі за відродження української держави. ІІІ і ІV Універсали.
19. Ставлення більшовиків до української державності.
20. Берестейський договір 1918 року.
21. Злука ЗУНР і УНР. Акт Соборності.
22. Варшавський договір 1920 року.
23. Інформаційно-видавнича діяльність в Україні доби визвольних змагань.
24. Причини та наслідки трьох голодоморів в Україні у ХХ столітті.
25. Українізація поза межами УСРР.
26. Організації українських націоналістів (ОУН).
27. Проголошення Карпатської України самостійною державою.
28. Приєднання до УРСР Волині, Галичини, Північної Буковини та Південної Бессарабії.
29. Україна в загарбницьких планах фашистської Німеччини.
30. Діяльність комуністичного та націоналістичного підпілля в роки Другої світової війни.
31. Внесок українського народу в перемогу у Другій світовій війні.
32. Інформаційно-видавнича діяльність українських організацій за кордоном.
33. Загострення соціальних проблем радянського суспільства. Неосталінізм.
34. Основні напрями перебудови М. Горбачова та її наслідки.
35. Зусилля діаспори щодо відродження української державності.
36. Проголошення незалежності України.
37. Альтернативні варіанти геополітичної орієнтації України.

ІІІ

(До білета буде включено одне з питань)

Питання з професійної підготовки Напрямок підготовки 6.020203 Кіно-, телемистецтво

Спеціалізація Диктор, телеведучий

І. Екранне видовище. Загальні питання акторської та екранної творчості.

1. Телевізійний ефект присутності.
2. Сценарій як основа екранного видовища.
3. Телевізійний сценарій. Його зміст та форма.
4. Дикторський текст. Зміст і форма.
5. Надзавдання - основний компонент драматургічної дії. Наскрізна дія.
6. Специфічний предмет виконавського мистецтва.
7. Визначальні принципи системи Станіславського.
8. Мізансцена, як відображення драматургічних стосунків персонажів.
9. Монтаж як засіб драматургічної організації екранного твору.
10. Принципи монтажно-зйомки.
11. Функції телебачення.

12. Особливості документального телебачення.
13. Особливості постановочного телебачення.
14. Зображальні засоби екранної виразності.
15. Звукові засоби екранної виразності.

II. Майстерність диктора та телеведучого в різних жанрових формах.

16. Основні види телевізійного мовлення.
  17. Основні типи діяльності диктора та телеведучого.
  18. Особливості роботи диктора новин та диктора закадрового тексту.
  19. Диктор телебачення і радіо - спільне та відмінне.
  20. Інформаційні жанри телебачення та особливості роботи телеведучого (бесіда, репортаж, інформаційний огляд).
  21. Майстерність проведення інтерв'ю.
  22. Майстерність телерепортера.
  23. Майстерність проведення дитячих телевізійних програм
  24. Ток-шоу як жанр телевізійного мовлення та особливості роботи його ведучого.
  25. Творчий досвід і стильові манери українських телеведучих (за вибором)
  26. Творчий досвід і стильові манери ведучих зарубіжного телебачення (за вибором).
  27. Телевізійні конкурси, їх видові і жанрові форми.
  28. Хіт-паради, прогнози погоди, лотереї, анонси та особливості роботи ведучого в цих жанрових формах.
  29. Особливості роботи телеведучого в розважальних програмах.
  30. Особливості роботи телеведучого в ранковому телевізійному випуску.
  31. Особливості роботи ведучих конкурсних програм.
  32. Драматургія телевізійного виступу.
  33. Поняття цільової аудиторії та його вплив на особливості роботи телеведучого.
  34. Телеведучий в ролі конферансьє.
  35. Особливості роботи телевізійного спортивного коментатора.
  36. Види та особливості телевізійної реклами та анонсування.
  37. Поняття стилю. Взаємозалежність стилю ведучого та телевізійної програми.
- III. Технологія роботи диктора і телевізійного ведучого.*
38. Головні принципи телевізійного виступу.
  39. Безпосередня підготовка телеведучого до екранного виступу.
  40. Робота диктора і телеведучого з текстом.
  41. Найпоширеніші недоліки мови на телеекрані.
  42. Зовнішній вигляд телевізійного ведучого. Одяг, грим, макіяж.
  43. Пластична культура телевізійного ведучого.
  44. Колективна природа творчості в кіно і телебаченні. Робота ведучого в складі творчої групи.
  45. Поняття іміджу телевізійного ведучого. Проблема публічності телеведучого.
- IV. Творчий досвід театру, кіно і телебачення*
46. «Театр корифеїв» та його провідні актори.
  47. «Ефект Кулешова» та його значення для розвитку екранного мистецтва.
  48. Творчість О.П.Довженка та його внесок в розвиток українського кіно. Фільм О. Довженка «Земля».
  49. Український поетичний кінематограф, його стилістика та визначні представники.
  50. Акторський ансамбль фільму І.А. Савченка «Богдан Хмельницький».
  51. Структура українського телебачення.
  52. Екранні «маски» німого кіно та значення творчості Ч. Чапліна
  53. Аста Нільсен та Еміль Яннінгс - найвидатніші «зірки» дозвученого кіно.
  54. Еоллівудська система «зірок» та її значення для розвитку кіно.
  55. Наталя Ужвій у фільмі режисера М. Донського «Райдуга».
  56. Іван Миколайчук - лідер «поетичної» генерації українських кіноакторів.

57. Богдан Ступка - «зірка» українського кіно.
58. Броніслав Брондуков - український Чаплін.
59. Дмитро Мілютенко - майстер гострохарактерних образів.
60. «Піонери» винаходу телебачення.

Спеціалізація Кіно-, телеоператорство

- I. Видовище. Загальні питання екранної творчості оператора.
  1. Телевізійний ефект присутності.
  2. Техногенні видовища. Поняття екранності.
  3. Кіно і телебачення: спільне й відмінне.
  4. Сценарій як основа екранного видовища.
  5. Творчий задум та головні етапи його формування.
  6. Специфічний предмет операторського мистецтва.
  7. Документи, в яких фіксується операторське вирішення фільму, постановочної телепрограми.
  8. Мізансцена, як відображення драматургічних стосунків персонажів. Оператор і мізансцена.
  9. Принципи монтажно-зйомки.
  10. Кіно і телебачення. Спільні та відмінні риси.
  11. Особливості роботи оператора документального телебачення.
  12. Особливості роботи оператора постановочного телебачення.
- II. Телевізійне мовлення. Творчий досвід операторського мистецтва
  13. «Люм'єрівська» та «мельєсівська» традиції в розвитку екранних мистецтв
  14. «Ефект Кулшова» та його значення для подальшого розвитку кіно
  15. Творча співпраця О.П. Довженка та оператора Д. Демуцького у фільмі «Земля».
  16. Український поетичний кінематограф та майстерність його провідних операторів.
  17. Основні етапи винаходу телебачення.
  18. Структура сучасного українського телебачення. Основні види телевізійного мовлення.
  19. Основні історичні етапи розвитку кінооператорського мистецтва.
  20. Значення творчості Дзиги Вертова та М. Кауфмана для становлення українського документального кіно.
  21. Творчість оператора Ю. Єкельчика (на прикладах фільмів О.П. Довженко «Щорс» та І.А. Савченка «Богдан Хмельницький»)
  22. Операторська творчість Грегга Толанда (на прикладі фільму «Громадянин Кейн» режисера О. Уеллса).
  23. Операторська творчість А. Головні (на прикладі фільмів «Мати», «Кінець Санкт-Петербургу» режисера В. Пудовкіна).
  24. Зображальна стилістика оператора С. Урусевського (на прикладах фільмів М. Калатозова «Летять журавлі» та «Я - Куба»).
  25. Зображальна стилістика радянської російської операторської школи (на прикладі одного з операторів за вибором дипломника).
  26. Зображальна стилістика української операторської школи (на прикладі одного з операторів за вибором дипломника).
  27. Визначальні тенденції сучасної світової операторської майстерності (на прикладі одного з операторів за вибором дипломника).
  28. Українська операторська школа кінодокументалістики.
  29. Мобільна синхронна камера та еволюція документального кіно.
  30. Головні тенденції сучасної операторської майстерності на українському телебаченні.
- III. Виразальні засоби, техніка і технологія операторської творчості.
  31. Телевізійний оператор в якості режисера подієвих зйомок.

32. Творчість і технологія роботи оператора в процесі внутрішньокадрового монтажу.
33. Система зображально-виражальних засобів кіно і телебачення.
34. Світло як виражальний засіб операторської творчості.
35. Динамічна камера як виражальний засіб операторської творчості.
36. Особливості використання об'єктивів з різною фокусною відстанню як засіб екранної виразності.
37. Основні характеристики об'єктивів.
38. Світлосила об'єктива та її значення для творчих можливостей оператора.
39. Об'єктиви з перемінною фокусною відстанню. Особливості їх використання.
40. Віртуальна реальність і комп'ютерна обробка зображення
41. Можливості об'єктивів у створенні просторової глибини кадру.
42. Використання допоміжних оптичних насадок і лінз.
43. Творче використання можливостей світлофільтрів на об'єктиві.
44. Експонометрія натурних та павільйонних кіно- і телевізійних зйомок.
45. Сучасні відеокамери та їх основні характеристики.
46. Використання особливостей об'єктивів та світлофільтрів при зйомці крупних планів.
47. Особливості кіноплівки та різниця між кінематографічним і телевізійним зображенням.
48. Система основних видів світла.
49. Робота оператора над кольором екранного зображення.
50. Класифікація відеокамер та їх основні характеристики.
51. Робота оператора у підготовчому періоді створення фільму, постановочної телепрограми. Операторська експлікація.
52. Типи і загальні характеристики освітлювальних приладів, задіяних у сучасному кіно- і телевиробництві.
53. Використання компенсаційних фільтрів для освітлювальних приладів.
54. Освітлювальна техніка та використання її можливостей в кіно і на телебаченні.
55. Особливості проведення зйомок у павільйоні та інтер'єрі з використанням штучного освітлення.
56. Робота оператора на натурі при природному освітленні. Характеристики природного освітлення в залежності від погодних умов та положення сонця над небосхилом.
57. Робота оператора на натурі з підсвіткою (електрична підсвітка, відбивачі та розсіювачі)
58. Види перспектив та їх використання у створенні зображення.
59. Особливості операторської роботи при зйомці музейних об'єктів та іконографічних матеріалів.
60. Техніка безпеки на зйомках.

Спеціалізація Режисура кіно і телебачення

I. Видовище. Драматургія. Історія та засади режисерської творчості. Виконавська майстерність.

1. Екранні видовища. Телевізійний ефект присутності.
2. Кіно і телебачення: спільне й відмінне.
3. Час - композиційна основа видовища. Час фізичний та психологічний.
4. Визначальні принципи системи Станіславського.
5. Дикторський текст. Його можливі форми.
6. Сценарій як специфічна форма організації екранного матеріалу. Його зміст та значення. Форми сценарних матеріалів.
7. Особливості створення документального і постановочного літературних сценаріїв.

8. Драматургічний аналіз твору.
9. Конфлікт та його значення для розвитку драматургії. Наскрізна дія.
10. Формування режисури як професії. Специфічний предмет режисури театру, кіно, телебачення.
11. Особливості роботи режисера з актором та виконавцем-неактором.
12. «Театр корифеїв» та його актори.
13. Життєвий шлях Леся Курбаса і творчі засади його режисерської школи.

II. Режисура як професія. Види і жанри телебачення.

14. Режисерський задум. Документи фіксації режисерського задуму.
15. Режисура документальна та постановочна.
16. Виробничі процеси та етапи створення фільмів і телевізійних програм.
17. Режисер як керівник творчого колективу.
18. Режисура як практична драматургія.
19. Режисура як практична психологія.
20. Режисура інформаційних жанрів телебачення.
21. Види телевізійного мовлення.
22. Основні жанрові форми інформаційного мовлення.
23. Основні жанрові форми інформаційно-аналітичного мовлення.
24. 23 Основні жанрові форми документально-художнього мовлення.
25. Основні жанрові форми художнього телевізійного мовлення.
26. Телевізійні конкурси, їх видові і жанрові форми.
27. «Драматизовані хроніки». Особливості драматургії, виконавської, операторської роботи, монтажу.
28. Режисура пізнавального телебачення.
29. Головні джерела екранного матеріалу.
30. Репортаж та відновлення факту - проблема життєвої правди в екранній документалістиці.
31. Основні жанрові форми телевізійного кіно та місце фільмів у програмах телебачення.
32. Спортивне телебачення. Особливості стилю.
33. Музичний кліп як жанр та його режисура.
34. Головні принципи побудови телевізійної програми. Телевізійні заставки.
35. Особливості роботи телеведучого в різних видових та жанрових формах телебачення.

III. Екранні виражальні засоби. Монтаж.

36. Зображальні засоби екранної виразності.
37. Звукові засоби екранної виразності.
38. Кадр, його компоненти.
39. Рух в кадрі. Види панорамування. Поняття внутрикадрового монтажу.
40. Мізансцена, як відображення драматургічних стосунків персонажів.
41. Музичне оформлення фільму, телепрограми.
42. Шуми як складовий елемент звукового образу фільму, телепрограми.
43. Виникнення та основні етапи становлення монтажу.
44. Загальна класифікація видів монтажу. Методи і форми оповідного монтажу.
45. Принципи комфортного монтажу і монтажною зйомки.
46. «Ефект Кулешова» та його значення для становлення мистецтва кіномонтажу

IV. Історичні етапи розвитку кінематографу.

47. Фільм Девіда Гріффіта «Нетерпимість» і його значення для формування кінематографічної мови
48. Фільм С.М. Ейзенштйна «Панцерник «Потьомкін» - шедевр світового кінематографа.

49. Фільм В.І. Пудовкіна «Мати» та його новаторство в галузі монтажної драматургії.
50. Творчість О.П.Довженка та його внесок в розвиток українського кіно. Фільм О.Довженка «Земля»
51. Фільм І.А. Савченко «Богдан Хмельницький» - найбільший здобуток українського історичного кіно.
52. Український поетичний кінематограф, його стилістика та визначні представники.
53. Іван Миколайчук - лідер «поетичної генерації» української школи кіноакторів
54. Поетичний кінематограф Юрія Ілленка та його органічний зв'язок з народною творчістю
55. Дзига Вертов - основоположник екранної кіно публіцистики. Вертовська теорія наскрізного монтажу. 55.Значення творчості Дзиги Вертова та М. Кауфмана для становлення українського документального кіно.
56. Кінематографічне відкриття Есфірі Шуб та його розвиток у сучасній кіно - й телепубліцистиці.
57. «Люм'єрівська» та «мельєсівська» лінії у кіномистецтві. Сучасний вияв цих тенденцій.
58. Визначальні ознаки школи італійського неореалізму.
59. Особливості стилю французької «Нової хвилі».
60. Основні етапи винаходу телебачення.

Спеціалізація

Сценарна майстерність

Теоретична частина

I. Видовище. Драматургія. Історія та загальні засади екранної творчості.

1. Художній образ як форма відображення дійсності.
2. Драматизм в житті і в сценарії. Смісл драматичного твору. Діалектика драматичної боротьби. Драматичний процес.
3. Конфлікт і дія у творі. Типи конфліктів. Основні прийоми вирішення конфлікту.
4. Дія. Наскрізна дія. Драматичний вузол.
5. Фабула і сюжет. Функції і типи сюжетів.
6. Головна подія і її конфліктний розвиток у концентричному сюжеті.
7. Сюжет і характери.
8. Загальна конструкція твору.
9. Екранні видовища. Ефект співучасті в кіно. Телевізійний ефект присутності.
10. Кіно і телебачення: спільне й відмінне.
11. Суб'єктивний погляд автора і його професійний обов'язок в інформаційному повідомленні.
12. Принцип національної правди, особливості його екранного втілення в Україні.
13. Авторський задум і його драматургічне втілення. Індивідуальний стиль драматурга і режисер фільму.
14. Принцип історизму. Суспільна значимість теми.
15. Специфіка драматургії документального фільму. Художня правда документального фільму. Конфлікт в документальному фільмі.
16. Особливості кінопубліцистики як жанру.
17. Світогляд драматурга і проблема інтерпретації авторської ідеї режисером.
18. Документальне кіно: фільм-факт. Особливості драматургії фільму-дослідження.
19. Особливості драматургії авторського фільму.

20. Слово у фільмі (документальному та ігровому). Мова автора.
Дійова природа драматичного діалогу. Мова персонажів-характерів у драматичному творі, амплуа.
21. Узагальнений (збірний) персонаж і конкретний характер. Реалістична характеристика індивідуальності. Характеристика персонажів і правда характеру.
22. Розкриття характеру. Мовна характеристика і психологія вчинку персонажів.
23. Соціально-історичний тип, загальнолюдський і національний тип.
24. Методи побудови сюжету (розвиток конфлікту в творі).
25. Внутрішня організація сюжету (експозиція, зав'язка, розвиток дії, кульмінація, розв'язка, епілог).
26. Сюжетне формування конфлікту як зовнішня форма твору.
27. Побудова сюжету в сучасній драмі. Значення *передісторії*.
28. Мотивування драматичних подій. Логічне. Художньо - психологічне.
29. Класифікація і характеристика жанрів.
Драма. Трагедія. Мелодрама. Комедія і фарс.
30. Час – композиційна основа видовища. Час фізичний та психологічний.

II. Сценарна майстерність як професія. Види і жанри телебачення.

31. Сценарій як самостійна літературна форма.
32. Формування кінопроекту.
34. Основні стадії роботи сценариста над фільмом і характеристика особливого значення сценарію для наслідків праці творчого колективу.
35. Підготовка літературного сценарію. Плацдарм задуму і вибір теми. Задум твору і проект його реалізації як початок процесу.
36. Основні форми екранної організації дії: кадр, сцена, епізод, фільм.
37. Специфіка і різновиди телевізійної драматургії.
38. Особливості створення документального і постановочного літературних сценаріїв.
39. Формування режисури як професії. Специфічний предмет режисури театру, кіно, телебачення.
40. Виробничі процеси та етапи створення фільмів і телевізійних програм.
Документи фіксації режисерського задуму.
41. Сценарист-режисер як керівник творчого колективу.
42. Види телевізійного мовлення.
43. Основні жанрові форми інформаційного мовлення.
44. Основні жанрові форми інформаційно-аналітичного мовлення.
45. Основні жанрові форми документально-художнього мовлення.
46. Основні жанрові форми художнього телевізійного мовлення.
47. Особливості телевізійної драматургії у взаємозв'язку з режисурою, операторською роботою, звукорежисурою, монтажем.
48. Головні джерела екранного матеріалу.
49. Репортаж та відновлення факту – проблема життєвої правди в екранній документалістиці.
50. Основні жанрові форми телевізійного кіно та місце фільмів у програмах телебачення.
51. Музичний кліп як жанр.
52. Головні принципи побудови телевізійної програми.
53. Особливості роботи телеведучого в різних видових та жанрових формах телебачення.

III. Екранні виразальні засоби. Монтаж.

54. Зображальні засоби екранної виразності.
55. Звукові засоби екранної виразності.
56. Кадр, його компоненти. Рух в кадрі. Види панорамування. Поняття внутрішньо кадрового монтажу.
57. Мізансцена, як відображення драматургічних стосунків персонажів.
58. Музичне оформлення фільму, телепрограми.
59. Шуми як складовий елемент звукового образу фільму, телепрограми.
60. Загальна класифікація видів монтажу. Методи і форми оповідного монтажу. Принципи комфортного монтажу і монтажною зйомки.

IV. Історичні етапи розвитку кінематографу.

61. Творчість О.П.Довженка та його внесок в розвиток українського кіно. Фільм О.Довженка «Земля»
62. Фільм І.А. Савченка «Богдан Хмельницький» – найбільший здобуток українського історичного кіно.
63. Український поетичний кінематограф, його стилістика та визначні представники.
64. Іван Миколайчук – лідер «поетичної генерації» української школи кіноакторів
65. Поетичний кінематограф Юрія Ілленка та його органічний зв'язок з народною творчістю
66. «Люм'єрівська» та «мельєсівська» лінії у кіномистецтві. Сучасний вияв цих тенденцій.
67. Визначальні ознаки школи італійського неореалізму.
68. Особливості стилю французької «Нової хвилі».
69. Основні етапи винаходу телебачення.

IV Практичне завдання з професійної підготовки

Розкрити ідею та завдання власної випускної кваліфікаційної роботи.

**Перелік питань та завдань
до випускників магістерської освітньо-наукової програми
«Соціальні комунікації».**

Кожен білет включає 2 питання теоретичного характеру. Третє питання – стосується методології дослідження, яку використав студент при підготовці магістерської роботи.

I та II питання білету

1. Аналіз тенденцій співпраці медіаорганізацій та держави.
2. Блогерство як феномен нової журналістики.
3. Глобалізаційні і локальні процеси у медіа організаціях.
4. Сучасні тенденції розвитку української телевізійної галузі.
5. Ринок українських періодичних видань: тенденції трансформації.
6. Ринок українських радіоорганізацій: тенденції трансформації.
7. Медіорганізації як освітній соціальний інститут.
8. Проблематика діяльності медіагалузі
9. Медіахолдинги України: тенденції розвитку.
10. Тенденції концентрації медіа.
11. Технології сучасної журналістики.
12. Структура поняття «соціальні комунікації».
13. Наукові засади розвитку соціальних комунікацій.
14. Науки про соціальні комунікації та паспорти наукових спеціальностей: теорія та історія соціальних комунікацій.
15. Науки про соціальні комунікації та паспорти наукових спеціальностей: теорія та історія журналістики.
16. Науки про соціальні комунікації та паспорти наукових спеціальностей: теорія та історія видавничої справи та редагування.
17. Науки про соціальні комунікації та паспорти наукових спеціальностей: прикладні соціальнокомунікаційні технології.
18. Науки про соціальні комунікації та паспорти наукових спеціальностей: соціальна інформатика.
19. Соціальнокомунікаційний метод досліджень.
20. Поняття про соціальнокомунікаційні інститути та їх види.
21. Поняття про суспільну комунікаційну систему.
22. Соціальнокомунікаційна діяльність: структура, предмет, організація.
23. Професіоналізація кадрів у системі соціальних комунікацій.
24. Соціальні комунікації в системі соціальної інженерії.
25. Соціальноінформаційний підхід у методології соціальнокомунікаційних досліджень.
26. Масова комунікація в системі соціальних комунікацій.
27. Журналістика в системі соціальних комунікацій.
28. Використання синтезу кількісних та якісних методів управління економічною безпекою підприємства
29. Ефективність управління зростанням за допомогою ефективної бізнес-стратегії ЗМІ та підприємства рекламної сфери
30. Комплексна оцінка готовності до змін у ЗМІ та підприємств рекламної сфери
31. Контролінг в системі стратегічного управління підприємством (редакцією)
32. Методики роботи груп експертів, сценування та планування у форсайті
33. Методологічно-теоретичні засади збору об'єктивних стратегічних даних для ЗМІ та рекламного менеджменту
34. Механізми адаптивного управління змінами: методологічні підходи та організаційні рішення
35. Моделювання поведінки лідера для успішної реалізації у ЗМІ рекламної кампанії
36. Напрями захисту ЗМІ від ризиків економічної безпеки

37. Невербальна мова переговорів
38. Оптимізація використання ресурсів редакцій ЗМІ та підприємства рекламної галузі
39. Оптимізація підходів роботи з майбутнім - трендами, тенденціями, прогнозами у менеджменті в ЗМІ
40. Оптимізація поведінки лідера в умовах кризис-менеджменту у редакції
41. Організація і підготовка переговорного процесу
42. Орієнтація, оцінка і навчання персоналу ЗМІ
43. Особливості розробки комплексу заходів щодо управління економічною безпекою підприємства за визначеним станом фінансово-економічної стійкості редакції ЗМІ
44. Переговори як локальний конфлікт
45. Поведінка лідера у ЗМІ
46. Процес підбору, відбору і найму персоналу у ЗМІ
47. Системний підхід в описі редакцій ЗМІ
48. Складність та ризиковий характер впровадження інноваційних проектів у ЗМІ в умовах невизначеності зовнішніх та внутрішніх факторів.
49. Стресменеджмент у редакціях ЗМІ: проблеми та перспективи їх вирішення
50. Стратегічні напрямки менеджменту у ЗМІ
51. Загальноорганізаційний менеджмент у ЗМІ: преса, радіо, телебачення, інтернет-медіа.
52. Творчий менеджмент у ЗМІ.
53. Агітація та пропаганда: сутність, функції, види
54. Пропаганда та агітація в демократичних суспільствах: соціальні комунікації чи засоби маніпулювання?
55. Агітаційно-пропагандистські технології інформаційного впливу та соціалізації
56. Агітаційно-пропагандистський контент: види та жанри, особливості застосування
57. Поняття екстраполяції наукових результатів.
58. Формалізація результатів наукових досліджень.
59. Принцип відбору методів наукового дослідження.
60. Соціально-комунікаційний підхід у наукових дослідженнях.
61. Поняття відтворюваності наукового дослідження.
62. Тотожність та відмінність методів синтезу та узагальнення.
63. Тотожність та відмінність методів аналізу та індукції.
64. Методи валідизації та верифікації результатів наукового дослідження.
65. Взаємовключеність методів.
66. Метод аналізу та його різновиди.
67. Метод контент-аналізу.
68. Кореляція підходів та методів.
69. Основні якісні методи дослідження у галузі соціальних комунікацій.
70. Метод моделювання: переваги та недоліки.
71. Особливості застосування системного підходу.
72. Розкрийте сутність методу спостереження.
73. Анкетування: різновиди та процедура проведення.
74. Процедура проведення глибокого інтерв'ю.
75. Методи вивчення ефективності медіаконтенту.
76. Загальнонаукові методи дослідження.
77. Особливості вибірки респондентів для проведення фокус-груп.

III питання білету

Обговорення методів дослідження, що використовує у своїй кваліфікаційній роботі випускник магістратури (за матеріалами автореферату кваліфікаційної роботи випускника, автореферат випускник подає секретареві ЕК до початку роботи ЕК).